

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 2 czerwca 1999 r.

Nr 50

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 499 — z dnia 7 maja 1999 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym 2738
- 500 — z dnia 7 maja 1999 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o uposażeniu żołnierzy 2740

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 501 — z dnia 19 maja 1999 r. w sprawie warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych stanowiących mienie komunalne 2748
- 502 — z dnia 1 czerwca 1999 r. w sprawie wprowadzenia czasowego zakazu sprzedaży napojów alkoholowych 2752

ROZPORZĄDZENIA:

- 503 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1999 r. w sprawie wyborów przedterminowych do Rady Gminy Komarów-Osada 2753
- 504 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 maja 1999 r. w sprawie przekształceń w Gorzowskiej Wyższej Szkole Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim 2754
- 505 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 maja 1999 r. w sprawie przekształceń w Kolegium Karkonoskim w Jeleniej Górze 2754
- 506 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 maja 1999 r. w sprawie przekształceń w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Elblągu 2754
- 507 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 maja 1999 r. w sprawie przekształceń w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nowym Sączu 2755
- 508 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 maja 1999 r. w sprawie przekształceń w Wyższej Szkole Zawodowej w Tarnowie 2755
- 509 — Ministra Finansów z dnia 20 maja 1999 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania praktyki oraz sposobu organizacji kursów specjalistycznych i przeprowadzania egzaminów kwalifikacyjnych na funkcjonariuszy Inspekcji Celnej 2756
- 510 — Ministra Finansów z dnia 21 maja 1999 r. w sprawie sposobu postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych 2759
- 511 — Ministra Finansów z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego 2779
- 512 — Ministra Gospodarki z dnia 24 maja 1999 r. w sprawie ustanowienia obowiązku pobierania opłaty celnej dodatkowej od niektórych towarów przywożonych z zagranicy 2786
- 513 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 24 maja 1999 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazu bibliotek uprawnionych do otrzymywania egzemplarzy obowiązkowych poszczególnych rodzajów publikacji oraz zasad i trybu ich przekazywania 2790
- 514 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 27 maja 1999 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych sfery budżetowej resortu spraw wewnętrznych i administracji 2790
- 515 — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 maja 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego w stosunku do osób ubiegających się o przyjęcie do służby w Policji, w tym do służby w oddziałach prewencji Policji osób, które nie posiadają wykształcenia średniego 2792
- 516 — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 1 czerwca 1999 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wprowadzenia czasowego zakazu noszenia broni 2799
- 517 — Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 26 maja 1999 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad pobierania opłat konsularnych oraz ich wysokości 2799
- 518 — Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 1 czerwca 1999 r. w sprawie zwolnienia z opłat niektórych rodzajów przewozów wykonywanych w międzynarodowym transporcie drogowym 2800

499

USTAWA

z dnia 7 maja 1999 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym.

Art. 1. W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104 oraz z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076) po art. 21 dodaje się art. 21a—21e w brzmieniu:

- „Art. 21a. 1. Osoby fizyczne nie mające stałego miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „podróżnymi”, mają prawo do otrzymania zwrotu podatku zapłaconego przy nabyciu towarów, które w stanie nienaruszonym zostały wywiezione przez nich poza państwową granicę Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem ust. 3 oraz art. 21b i 21c.
2. Miejsce stałego zamieszkania, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość.
3. Zwrot podatku nie przysługuje w przypadku nabycia paliw silnikowych.

Art. 21b. 1. Zwrot podatku, o którym mowa w art. 21a ust. 1, przysługuje w przypadku zakupu towarów u podatników, zwanych dalej „sprzedawcami”:

- 1) zarejestrowanych jako podatnicy podatku od towarów i usług oraz
 - 2) prowadzących ewidencję obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących, o której mowa w art. 29 ust. 1, oraz
 - 3) którzy zawarli umowy w sprawie zwrotu podatku przynajmniej z jednym z podmiotów, o których mowa w ust. 7.
2. Przepis ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania w przypadku, gdy sprzedawca dokonuje zwrotu podatku podróżnemu.
3. Sprzedawcami, o których mowa w ust. 1, nie mogą być podatnicy zwolnieni od podatku na podstawie art. 14 ust. 1, 5 i 6 oraz podatnicy określani w art. 14a ust. 1.
4. Sprzedawcy:
- 1) są obowiązani poinformować właściwy urząd skarbowy w formie pisemnej, że są sprzedawcami, o których mowa w art. 21b ust. 1,

- 2) zapewniają podróżnym pisemną informację o zasadach zwrotu podatku w czterech językach: polskim, angielskim, niemieckim i rosyjskim,
 - 3) oznaczają punkty sprzedaży znakiem informującym podróżnych o możliwości zakupu w tych punktach towarów, od których przysługuje zwrot podatku,
 - 4) są obowiązani poinformować właściwy urząd skarbowy o miejscu, gdzie podróżny dokonujący zakupu towarów u tego podatnika może odebrać podatek, oraz z kim podatnicy ci mają zawarte umowy o zwrot podatku, i przedłożyć kopie tych umów.
5. Zwrot podatku jest dokonywany podróżnym w złotych przez sprzedawcę lub w punktach zwrotu VAT przez podmioty, których przedmiotem działalności jest dokonywanie zwrotu, o którym mowa w art. 21a ust. 1.
6. Sprzedawcy, o których mowa w ust. 5, mogą dokonywać zwrotu, o którym mowa w art. 21a ust. 1, pod warunkiem że ich obroty za poprzedni rok podatkowy wyniosły powyżej 400 tys. zł oraz dokonują zwrotu podatku wyłącznie w odniesieniu do towarów nabytych przez podróżnego u tego sprzedawcy.
7. Podmioty, o których mowa w ust. 5, nie będące sprzedawcami mogą dokonywać zwrotu, o którym mowa w art. 21a ust. 1, pod warunkiem że podmioty te:
- 1) są od co najmniej 12 miesięcy zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług,
 - 2) powiadomiły w formie pisemnej właściwy urząd skarbowy o zamiarze rozpoczęcia działalności w zakresie zwrotu podatku podróżnym,
 - 3) od co najmniej 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w pkt 6, nie mają zaległości w podatkach stanowiących dochody budżetu państwa oraz zaległości z tytułu składek wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,

- 4) zawarły umowy ze sprzedawcami, o których mowa w ust. 1, w sprawie zwrotu podatku,
 - 5) złożyły we właściwym urzędzie skarbowym kaucję gwarancyjną w wysokości 5 mln zł w formie:
 - a) depozytu pieniężnego,
 - b) gwarancji bankowych,
 - c) obligacji Skarbu Państwa, o co najmniej trzyletnim terminie wykupu,
 - 6) uzyskały od ministra właściwego do spraw finansów publicznych zaświadczenie stwierdzające spełnienie łącznie warunków wymienionych w pkt 1—5.
8. Kaucja gwarancyjna, o której mowa w ust. 7 pkt 5, jest utrzymywana przez cały okres działalności podmiotu, o którym mowa w ust. 5, i podlega zwrotowi po zakończeniu działalności związanej ze zwrotem podatku.
 9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyjmowania kaucji gwarancyjnej, o której mowa w ust. 7 pkt 5.
 10. Podmiotem, o którym mowa w ust. 7, dokonującym zwrotu podatku może być wyłącznie spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółka akcyjna.
 11. Członkami władz spółek wymienionych w ust. 10 nie mogą być osoby karane za przestępstwa karne skarbowe lub za przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.
- Art. 21c. 1. Zwrot podatku może być dokonany, jeżeli podróżny wywiózł zakupiony towar za granicę nie później niż w ostatnim dniu trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonał zakupu.
2. Podstawą do dokonania zwrotu podatku jest przedstawienie przez podróżnego imiennego dokumentu wystawionego przez sprzedawcę, zawierającego w szczególności kwotę podatku zapłaconego przy sprzedaży towarów. Wywóz towaru powinien być potwierdzony na tym dokumencie przez graniczny urząd celny pieczęcią zaopatrzoną w numeratorem. Do dokumentu powinien być dołączony wystawiony przez sprzedawcę paragon z kasy rejestrującej, o której mowa w art. 29 ust. 1.
 3. Graniczny urząd celny potwierdza wywóz towarów na dokumencie, o którym mowa w ust. 2, po okazaniu przez podróżnego wywożonego towaru i sprawdzeniu danych dotyczących podróżnego zawartych w tym dokumencie z danymi zawartymi w przedstawionym paszporcie lub innym dokumencie stwierdzającym tożsamość.
4. Sprzedawcy oraz podmioty, o których mowa w art. 21b ust. 5, dokonujący zwrotu podatku podróżnemu mają prawo do pobrania od podróżnego prowizji od zwracanej kwoty podatku.
 5. Rozliczenia między podmiotem, który dokonał zwrotu, a sprzedawcą towaru regulują zawarte przez nich umowy.
- Art. 21d . 1. Do sprzedaży towarów, od których dokonano zwrotu podatku podróżnemu, sprzedawca stosuje stawkę podatku 0%, pod warunkiem że:
- 1) spełnił wymogi, o których mowa w art. 21b ust. 4 pkt 1 i 4, oraz
 - 2) przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany miesiąc sprzedawca otrzymał dokument, określony w art. 21c ust. 2, zawierający potwierdzenie wywozu tych towarów poza państwową granicę Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza państwową granicę Rzeczypospolitej Polskiej w terminie późniejszym niż określony w ust. 1 pkt 2 upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego od tej sprzedaży, nie później jednak niż przed upływem 6 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym dokonano sprzedaży.
 3. Potwierdzony przez graniczny urząd celny dokument, o którym mowa w art. 21c ust. 2, sprzedawca jest obowiązany przechowywać przez okres 5 lat, licząc od końca roku, w którym wystawiono ten dokument.
- Art. 21e. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia:
- 1) wzór znaku, o którym mowa w art. 21b ust. 4 pkt 3,
 - 2) wzór dokumentu oraz wzór pieczęci, o których mowa w art. 21c ust. 2.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić w drodze rozporządzenia:
 - 1) inne towary niż wymienione w art. 21a ust. 3, przy których wywozie nie stosuje się art. 21a ust. 1,
 - 2) minimalną łączną wartość zakupów wynikającą z dokumentów, o któ-

rych mowa w art. 21c ust. 2, przy której można żądać zwrotu podatku,
3) maksymalną wysokość prowizji, o której mowa w art. 21c ust. 4

— uwzględniając w szczególności sytuację gospodarczą państwa oraz sytuację w zakresie obrotu towarowego z zagranicą poszczególnymi grupami towarów, sytuację rynkową w obrocie towarami podlegającymi opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług oraz określone w ustawie budżetowej dochody budżetu państwa, w szczególności dochody z tytułu podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wprowadzi we wzorze dokumentu zabezpieczenia utrudniające jego fałszowanie. Rodzaje i sposób zabezpieczeń powinny być uzgodnione z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych."

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 21b ust. 4 pkt 1 i 4 i ust. 7 pkt 2, 5 i 6 oraz art. 21e wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

500

USTAWA

z dnia 7 maja 1999 r.

o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o uposażeniu żołnierzy.

Art. 1. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1114 i 1126) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 w pkt 3, w art. 50 w ust. 4, w art. 52 w ust. 2, w art. 118 w ust. 1, 2 i 6, w art. 119 w ust. 1, 3 i 4, w art. 122 w ust. 1 i 2, w art. 124 w ust. 1, w art. 126, w art. 162 w ust. 1 i 3, w art. 189 w ust. 5, w art. 194 w ust. 2, w art. 199, w art. 204 w ust. 2 i 3 oraz w art. 205 w ust. 1 użyte w różnych liczbach i przypadkach wyrazy „zakład pracy” zastępuje się użytym w odpowiednich liczbach i przypadkach wyrazem „pracodawca”;

2) w art. 38:

a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „w art. 39 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 2” zastępuje się wyrazami „w art. 39 ust. 1 pkt 3”,

b) w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „kierowników zakładów pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawców”,

c) w ust. 3 po wyrazach „na wniosek poborowego” skreśla się przecinek oraz wyrazy „a jeżeli odroczenie następuje z powodu uznania za czasowo niezdolnego do czynnej służby wojskowej — również na wniosek komisji lekarskiej”;

3) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Odroczenia zasadniczej służby wojskowej udziela się poborowemu na jego wniosek ze względu na:

1) wybór na posła — na czas pełnienia mandatu,

2) kandydowanie do Sejmu — na czas trwania kampanii wyborczej,

3) konieczność sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny wspólnie z nim zamieszkałym, który nie ukończył szesnastego roku życia lub został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy i do samodzielnej egzystencji albo który ukończył siedemdziesiąty piąty rok życia, jeżeli nie ma innego pełnoletniego członka rodziny bliższego lub równego stopniem pokrewieństwa obowiązanego do sprawowania tej opieki, albo ze względu na obowiązek sprawowania opieki wynikającej z prawomocnego orzeczenia sądu — na czas sprawowania tej opieki, z zastrzeżeniem ust. 4,

4) pobieranie nauki w szkole wyższej, jeżeli jest on studentem — na czas pobierania tej nauki, nie dłużej jednak niż do końca roku szkolnego w tym roku kalendarzowym, w któ-